Nr 82

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 28 sierpnia 1948 r.

352

OKÓLNIK

z dnia 25 sierpnia 1948 r.

w sprawie wykładni przepisu art. 17 ust. 1 pkt 4) lit. a) dekretu o podatku obrotowym.

W związku z nasuwającymi się wątpliwościami przy stosowaniu przepisu art. 17 ust. 1 pkt 4) lit. a) dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23) w brzmieniu ustawy z dnia 25 lutego 1948 r. o zmianie dekretu o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 94) — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Jak wynika z treści powołanego przepisu art. 17 ust. 1 pkt 4) lit. a) dekretu o podatku obrotowym przepis ten ma na względzie spółdzielnie jako całość (jako przedsiębiorstwo), nie zaś poszczególny zakład wytwórczy spółdzielni. Ulgową więc stawkę podatku obrotowego, wynikającą z cytowanego przepisu, stosować należy do obrotów spółdzielni należących do związków rewizyjnych, a zatrudniających przy produkcji do 50 robotników i udziałowców łącznie, przyczym istotną w danym przypadku jest ogólna liczba robotników i udziałowców zatrudnionych przy produkcji przez spółdzielnie (jako przedsiębiorstwo), nie zaś liczba osób zatrudnionych przy produkcji w poszczególnych zakładach przemysłowych lub rzemieślniczych.

Do liczby zatrudnionych robotników i udziałowców (50 osób) zalicza się również inżynierów, techników, praktykantów (uczniów przemysłowych) i t. p. osoby, których zatrudnienie związane jest bezpośrednio z produkcją, natomiast nie zalicza się do tej liczby pracowników i udziałowców zatrudnionych w biurze, ekspedycji lub magazynie, a więc nie związanych z produkcją.

Podsekretarz Stanu
Prof. dr. L. Kurowski

(Znak Min. Sk. D. V. 10832/3/47).

353

OKÓLNIK

z dnia 26 sierpnia 1948 r.

w sprawie podatku od wynagrodzeń od ekwiwalentów za wyłączenie z zaopatrzenia kartkowego niektórych artykułów oraz obliczania kosztów wyżywienia.

I. W okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 1 lipca 1947 r. L. D. V. 5924/4/47 Nr 219 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 19, poz. 240) Ministerstwo Skarbu wyjaśniło już, że wynagrodzenia otrzymywane przez pewne grupy pracowników tytułem ekwiwalentu pieniężnego za utracone prawo do otrzymywania kart zaopatrzenia stanowią wynagrodzenie w rozumieniu art. 2 pod. wynagr. podlegające opodatkowaniu na zasadach ogólnych. W związku z podniesionymi wątpliwościami Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że również ekwiwalenty pieniężne otrzymywane przez pewne grupy pracowników z tytułu wyłączenia z zaopatrzenia kartkowego niektórych artykułów (cukier, kartofle, kasza, węgiel) podlegają podatkowi od wynagrodzeń jako wynagrodzenie w rozumieniu art. 2 pod. wynagr.

Wspomniane wynagrodzenia nie korzystają ze zwolnienia od podatku od wynagrodzeń w myśl § 1 ust. 1 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 października 1946 r. (Monitor Polski Nr 120, poz. 220).

II. Wobec dalszych wątpliwości i niejednolitego interpretowania wartości pieniężnej wyżywienia w stołówkach dla celów ustalenia wartości świadczeń w naturze w pod. wynagr. (część II pkt 1 ok. Min. Sk. z dnia 12 czerwca 1946 r. Nr D. V. 4-7/11/46 Dz. Urz. Min. Sk. Nr 12, poz. 139 w związku z cz. I. okólnika Min. Skarbu z dnia 20 stycznia 1948 r. L. D. V. 13798/4/47 Dz. Urz. Min. Sk. Nr 7, poz. 30) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że jako wartość pieniężną wyżywienia w stołówkach należy przyjmować koszty poniesione na ten cel

przez pracodawcę, jednak w sumie nie wyższej niż 60 zł za całodzienne wyżywienie. Do kosztów tych należy zaliczać tylko wartość nabywanych przez pracodawcę artykułów spożywczych, a nie inne koszty pracodawcy, jak wynagrodzenie personelu stołówek, koszty opału i oświetlenia, wynajęcia lokalu stołówek itd. Wartość kosztów wyżywienia wynosi w przeważnej części przedsiębiorstw podległych centralnym zarządom 600 zł miesięcznie, t. j. 20 zł dziennie.

Podsekretarz Stanu
Prof. dr. L. Kurowski

(Znak Min. Sk. D. V. 9680/4/48).

354

OKÓLNIK

z dnia 26 sierpnia 1948 r.

w sprawie umarzania kosztów egzekucyjnych z powodu odpisania należności z tytułu braku obowiązku podatkowego.

Według okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 16 kwietnia 1948 r. w sprawie wykładni postanowień dekretu o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 49, poz. 188) — wykładnia do art. 195 — ulegają umorzeniu zaległe koszty egzekucyjne, obliczone w związku z egzekucją zobowiązania podatkowego, które na skutek wniesionego środka prawnego zostało w całości odpisane z braku obowiązku podatkowego. W związku z tym Ministerstwo Skarbu zarządza, aby w tych przypadkach władze przeprowadzające egzekucję, o których mowa w art. 195 ust. 2 lit. a) dekretu o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 21, poz. 84) załatwiały sprawy umorzeń kosztów egzekucyjnych we własnym zakresie bez względu na wysokość kwoty podlegającej umorzeniu.

Urzędy skarbowe i urzędy rewizyjne — dokonując odpisu zobowiązań podatkowych z tytułu braku obowiązku podatkowego — obowiązane są umieszczać w tytule wykonawczym odpowiednią wzmiankę o umorzeniu kosztów egzekucyjnych z powołaniem się na niniejsze zarządzenie.

Jeżeli należność była egzekwowana w drodze rekwizycji, należy zawiadomić urząd przeprowadzający egzekucję o uchyleniu wymiaru egzekwowanej należności z powodu braku obowiązku podatkowego. Urząd ten na podstawie wspomnianego zawiadomienia umarza koszty egzekucyjne, umieszczając o tym odpowiednią wzmiankę w tytule wykonawczym.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 11484/2/48).

355

OKÓLNIK

z dnia 27 sierpnia 1948 r.

w sprawie podatku od wynagrodzeń od pracowników związków samorządu terytorialnego.

W związku z wątpliwościami, jakie wyłoniły się przy interpretacji art. 6 dekretu z dnia 19 listopada 1946 r. o dostosowaniu uposażeń w związkach samorządu terytorialnego do uposażenia pracowników państwowych (D. U. R. P. Nr 70, poz. 380), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Z treści art. 6 powołanego dekretu wynika, że zwolnieniu od podatku od wynagrodzeń podlegają:

a) uposażenia członków organów wykonawczych i pracowników związków samorządu terytorialnego, którzy podlegają przepisom rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządów i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 118, poz. 1073) z późniejszymi zmianami (art. 1 dekretu),
b) uposażenia płatnych członków zarządów i pracowników związków międzykomunalnych, o ile działalność danego związku nie polega na prowadzeniu przedsiębiorstwa (art. 9 dekretu).

W myśl art. 2 dekretu uposażenia wyżej wymienionych osób (ad a i b) winny być ustalone podług przepisów o uposażeniu pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej, bądź też zatrudnionych w działach służby państwowej, analogicznych do służby w związkach samorządu terytorialnego.

Paragraf 3 powołanego wyżej rozporządzenia (ad a) wskazuje, które kategorie pracowników samorządowych nie korzystają z dostosowania uposażeń do wynagrodzeń funkcjonariuszów państwowych i co za tym idzie, którzy pracownicy samorządowi obowiązani są do opłacania podatku od wynagrodzeń. Obowiązkowi temu podlegają mianowicie osoby zatrudnione w przedsiębiorstwach komunalnych oraz pracownicy czasowi, przyjęci przez związek komunalny na służbę pomocniczą niestałą z wynagrodzeniem pozaetatowym, wyznaczonym przez zarząd związku. Okólnik Nr 12 Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 7 lutego 1947 r. L. dz. III. SO 749/47 o wprowadzeniu w życie dekretu z dnia 19. XI. 1946 r. o uposażeniu w samorządzie podaje w tej materii bliższe wyja-

śnienie, wskazuje mianowicie, że przepisy nowego dekretu uposażeniowego nie dotyczą pracowników przyjętych na czas wykonania określonej pracy, albo na czas określony umową, jak również pracowników płatnych dniówkowo lub tygodniowo, bądź to zatrudnionych jedynie w okresie prac sezonowych, opłacanych z kredytów rzeczowych, a więc pracowników, zajmujących posady, które **nie mogą być objęte statutem etatu stanowisk służbowych,** przewidzianych. w § 20 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 30 grudnia 1924 r. Wynagrodzenia zatem tych osób ze zwolnienia od podatku od wynagrodzeń nie korzystają.

Do wyżej wymienionej grupy osób nie należy jednak zaliczać pracowników kontraktowych przyjętych przez związki komunalne na zasadzie umowy prywatno-prawnej do odwołania lub za wypowiedzeniem, którzy w myśl § 3, ust. 1, lit. d w związku z § 1 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 30. XII. 1924 r. są pracownikami komunalnymi, korzystającymi z dostosowania wynagrodzeń do uposażenia funkcjonariuszów państwowych. Wynagrodzenia tych ostatnich osób korzystają zatem ze zwolnienia od podatku od wynagrodzeń.

Paragraf 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 1932 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu o sporządzaniu i ustalaniu budżetów związków komunalnych (Dz. U. R. P. z r. 1933, Nr 11, poz. 71) wyjaśnia, że za przedsiębiorstwa komunalne uważać należy:

1) przedsiębiorstwa o charakterze zakładów użyteczności publicznej,
2) przedsiębiorstwa o charakterze przemysłowo-handlowym oraz
3) gospodarstwa rolne, leśne i rybne, stanowiące samodzielne jednostki gospodarcze. Wynagrodzenia tej grupy pracowników oparte są w zasadzie na umowach zbiorowych pracy, podlegają zatem podatkowi od wynagrodzeń.

Ministerstwo Skarbu zaznacza jednak, że w przedsiębiorstwach komunalnych mogą być również zatrudnione osoby objęte statutem etatu stanowisk, których wynagrodzenia są dostosowane do uposażenia funkcjonariuszów państwowych. W tych przypadkach wynagrodzenia tych osób wolne będą od podatku od wynagrodzeń.

Z powołanego już okólnika Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 7. II. 1947 r. wynika, że przedsiębiorstw komunalnych nie należy utożsamiać z urządzeniami i zakładami dobra publicznego. Do kategorii tych urządzeń i zakładów należą m. inn. służba drogowa, ośrodki zdrowia, zakłady naukowe (na etacie związków samorządowych), zakłady lecznicze, opiekuńcze, wychowawcze i t. p. Wynagrodzenia pracowników zatrudnionionych w tych urządzeniach i zakładach, o ile dostosowane są do uposażeń funkcjonariuszów państwowych, wolne są od podatku od wynagrodzeń.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 13952/4/48).

Pozycja 355

Komunikat i ogłoszenie

Komunikat w sprawie numerów kont czekowych urzędów skarbowych.

Ogłoszenie o unieważnieniu legitymacji urzędowej.

Objaśnienie znaków:

OrOs	—	dział organizacyjny i osobowy
GB	—	„ gospodarczy i budżetowy resortu
KS	—	„ karny skarbowy
OSk	—	„ Ochrony Skarbowej
OK	—	„ obrotu pieniężnego i kredytu
B	—	„ budżetowy
K	—	„ finansów i podatków komunalnych
RK	—	„ rachunkowo-kasowy
C	—	„ cel
ZPP	—	„ zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	—	„ podatków: obrotowego i dochodowego
PW	—	„ podatku od wynagrodzeń
MOSk	—	„ podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	—	„ innych podatków bezpośrednich
EA	—	„ egzekucji administracyjnej
A	—	„ akcyz
M	—	„ monopolów
U	—	„ ubezpieczeń
Sp	—	„ spółdzielczości
L	—	„ likwidacyjny
R	—	„ różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała
Rp	—	rozporządzenie
Reg	—	regulamin

Poz.	T R E Ś Ć		Data	Znak	OrOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSk	P	EA	A	M	U	Sp	L	R
352	W sprawie wykładni przepisu art. 17 ust. 1 pkt 4) lit. a) dekretu o podatku obrotowym.	O	25 VIII.1948r.	D. V. 10832/3/47											X										
353	W sprawie podatku od wynagrodzeń od ekwiwalentów na wyłączenie z zaopatrzenia kartkowego niektórych artykułów oraz obliczania kosztów wyżywienia.	O	26 VIII.1948r.	D. V. 9680/4/48												X									
354	W sprawie umarzania kosztów egzekucyjnych z powodu odpisania należności z tytułu braku obowiązku podatkowego.	O	26 VIII.1948r.	D. V. 11484/2/48															X						
355	W sprawie podatku od wynagrodzeń od pracowników związków samorządu terytorialnego.	O	27 VIII.1948r.	D. V. 13952/4/48												X									

KOMUNIKAT

w sprawie numerów kont czekowych urzędów skarbowych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości numery kont czekowych następujących urzędów skarbowych:

w okręgu Izby Skarbowej w Bydgoszczy

2 Urząd Skarbowy w Bydgoszczy Nr VI-2535
3 Urząd Skarbowy w Bydgoszczy Nr VI-2512

w okręgu Izby Skarbowej w Poznaniu

Urząd Skarbowy w Międzyrzeczu Nr V-2429

w okręgu Izby Skarbowej w Rzeszowie

2 Urząd Skarbowy w Rzeszowie Nr IX-2766

OGŁOSZENIE

o unieważnieniu legitymacji urzędowej.

Unieważnia się skradzioną legitymację urzędową Nr 659, wydaną przez Izbę Skarbową w Katowicach dla ob. Franciszki Kloska, żony Wilhelma Kloski, kontr. pracownika w 1 Urzędzie Skarbowym w Chorzowie.

Cena zł 22

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna zł 2.400; półroczna zł 1.300 kwartalna zł 700; miesięczna zł 300.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu, którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1948 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyncze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty wynosi zł 90.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.